

La participació ciutadana a Manresa

La participació dels ciutadans en les decisions que prenen els seus representants polítics és fonamental. No n'hi ha prou en votar en cada elecció. La democràcia, si no és participativa, és insuficient, i la crisi actual dels partits polítics, sobretot els grans partits que han governat, ho posa de manifest.

Amb l'actual govern municipal de Manresa, s'han fet dues consultes: la de barri sobre el Parc Vila Closes, i l'oberta a tothom sobre la conservació de l'emblemàtic Teatre Conservatori. Les consultes són una bona eina de participació; s'han de potenciar i dedicar, bàsicament, als temes en que hi hagi debat. Tot i així, no és l'única forma de participació. Per exemple, anteriorment, els manresans havíem participat en l'elaboració del Pla d'actuació Municipal de cada mandat, o el Pla Integral per la Revitalització del Nucli Antic, el Pla d'Inclusió Social o el Pla Estratègic Manresa 2015, per citar-ne només alguns. Unes formes de participació consolidades i d'èxit, que aconsegueixen un consens ciutadà i creaven complicitats per avançar. Formes de participació que han estat aparcaades pel nou govern.

Per prendre decisions, la informació de qualitat és bàsica i imprescindible. I això costa; requereix voluntat per saber i explicacions adients per comprendre. Em ve al cap l'explicació dels pressupostos de la ciutat d'enguany, encara en fase d'exposició pública, que es va fer recentment a la seu de l'Associació de Veïns de les Escodines. Només hi van assistir persones molt vinculades al afers municipals, i coneixedores del llenguatge tècnic: El públic assistent érem, majoritàriament, regidors municipals, periodistes, alcaldables, presidents d'associacions de veïns i algun activista social. L'explicació, extensa, a càrrec de la regidoria d'economia i governació, si hagués estat adreçada a ciutadans no avesats a la terminologia tècnica, al meu parer, no hauria servit per aclarir el per què d'aquest pressupost.

La participació no hauria de consistir, només, en anar convocant diverses reunions i anar sumant el nombre d'assistents. Els temes han de ser vistos com a claus per la ciutadania. Ha de sumar complicitats. Ha de tenir retorn, valorant l'acceptació o no de les aportacions fetes. Ha d'originar il·lusió i coresponsabilitat. Cal lideratge i convicció. I, tot això, no és fàcil.